

vis Bægt og for en Deel en stor Bægt. Jeg skal derfor, da der nu tillige af ham er antydet en anden Afgjørelsesmaade, for Tiden, nemlig en motiveret Dagsorden, forbeholde mig nærmere at udtale mig, naar Forslaget dertil kommer frem, da jeg helst ønsker, netop af det Hensyn, som den ærede Landsstingsmand har gjort gjældende, at undgaae for Tiden endeligt at stemme for Lovudkastet. Hvorvidt dette kan undgaaes, vil jo meget beroe paa, hvorledes den behøvede motiverede Dagsorden bliver formuleret.

Formanden: Fra den 2den Landsstingsmand for 10de Kreds (Lehmann) er fremkommet et Forslag til en motiveret Overgang til den følgende Sag paa Dagsordenen. Dette Forslag lyder saaledes:

„Med den Erklæring, at, naar Kongerigets særlige Finantser kunne affee en Deel af de samme tillagte Indtægter, den gjældende Stempelpapirsløvgivning derved fortjener at tages under Overveelse, gaaer Landsstinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Det er altsaa nu alene dette Forslag, der er under Discussion.

Lehmann: Med Hensyn til Formuleringen skal jeg kun tillade mig den ene Bemærkning, at der er først opskillet den Forudsætning, at Finantsernes Tilstand taaler en Afgang i Indtægter. Det mener jeg er aldeles nødvendigt at sætte; thi da der maa lægges fuld Bægt paa et Ord, der udgaaet fra en Forsamling som denne, saa vilde Udtalelsen, forsaavidt den ikke indeholder en saadan Forudsætning, være et Tilfagn om, at selv om Affavnet af denne Indtægt skulde gjøre en ny Skat nødvendig, vilde man være rede til at bevilge denne, men det kan man for Dieblirket ikke være, især da en ny Skat staaer ganske anderledes end Vedligeholdelsen af en bestaaende. Dernæst er det sagt, at under denne Forudsætning fortjener den gjældende Stempelpapirsløvgivning at tages under Overveelse. Det er ikke stærkt Ord, men det er Ord, som dog fuldeligt sige, at dersom Indtægten kan undværes, saa antage vi, at dette er et af de Punkter, som have størst Krav paa at komme

i Betragtning. Jeg troer altsaa, at Dagsordenen ikke siger mere, end der bør siges, og at det udtales med det store Maadehold i Udtrykket, som er aldeles nødvendigt, hvor det ikke er en enkelt Taler, men en heel lovgivende Forsamling, der udtaler sig. Jeg skal kun tilføje, at det forekommer mig, at de, der ønske, at denne Reform, hvortil der allerede fra Regeringens Side er gjort positive Skridt, maa blive gennemført, forsaavidt Finantsernes Tilstand tilsteder det, ville fuldstændig opnaa deres Niemed ved at vedtage denne Dagsorden.

Drejser: Jeg skal tillade mig at henstille til den meget ærede Forslagsstiller af Dagsordenen, om han ikke maatte finde sig foranlediget til for Dieblirket at tage den tilbage og fremkomme med den igjen, naar Sagen kommer til anden Behandling. Jeg troer virkelig, at dette vilde være hensigtsmæssigt og at det for en heel Deel af Thingets Medlemmer, forsaavidt de maatte befinde sig i samme Stilling som jeg, vilde lette Afgjørelsen af, hvorvidt de kunne gaae ind paa Dagsordenen eller ikke, saa at de med Sikkerhed kunne afgive deres Stemme. Hvad Forslagets Indhold angaaer, da skal jeg bemærke, at der blot nævnes som Motiv til at forlade Sagen for denne Gang den Omstændighed, at der er Udflugt til, at Stempellovgivningen i det Hele vil komme under nærmere Forhandling, men at der ikke paa nogen Maade er udtalt Noget om, at man betragter det Punkt, hvorpå det foreliggende Lovforslag handler, som et, der fortjener under den almindelige Behandling af Stempellovgivningen at komme under særlig Betragtning. Dette er Noget, som jeg troer vil have betydelig Indflydelse ved Stemmegivningen, og det kunde let hælde, at den Omstændighed, at Forslaget til Dagsordenen er formuleret saa almindelig, som det er, kunde foranledige en Deel til at stemme derimod, som muligens efter en nærmere Overveelse, som Udsættelsen vilde give Leilighed til, eller efter en Forandring i Dagsordenen vilde stemme for den. Jeg skal derfor ende med, hvad jeg begyndte med, nemlig at rette den Opfordring til den ærede Forslagsstiller, om han ikke finder